

Griffienummer 799 /2019
Datum van uitspraak 18 MAART 2019
Notitienummer parket

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

1020 1.

met als KBO-nummer
met maatschappelijke zetel gevestigd te

⇒ *Ter terechtzitting van 21 januari 2019 vertegenwoordigd door haar lasthebber ad hoc, mr. L. Maréchal, advocaat te Lokeren*

1021 2.

_____ geboren te _____ op _____ van
wonende te _____
Belgische nationaliteit

⇒ *Ter terechtzitting van 21 januari 2019 vertegenwoordigd door mr. A.M. Laureys loco mr. G. De Smedt, advocaat te Lokeren*

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

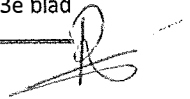
A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5° a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) en b) het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te

kadastraal gekend als

- eigendom van I met ondernemingsnummer _____
en maatschappelijke zetel gevestigd te _____ en
met ondernemingsnummer _____ en maatschappelijke zetel
gevestigd te _____ en met
ondernemingsnummer _____ en maatschappelijke zetel gevestigd te
verworven bij akte

dd. 24.01.2008 verleden door notaris te voor de geheelheid in volle eigendom door , verlenen van een recht van erfpacht aan bij akte 30.04.2009 verleden door notaris te en notaris te . De ondergrond wordt verkocht aan bij akte dd. 18.05.2009 verleden door notaris te en notaris te . Verlenen van een recht van opstal aan bij akte dd. 15.10.2009 verleden door notaris te ;

- perceel eigendom van met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel gevestigd te en met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel gevestigd te verworven bij akte dd. 24.01.2008 voor de geheelheid in volle eigendom door . verleden door notaris te verlenen van een recht van erfpacht aan , bij akte dd. 30.04.2009, verleden door notaris te en notaris te . De ondergrond wordt verkocht aan met ondernemingsnummer bij akte dd. 18.05.2009 bij akte verleden door notaris te en notaris te

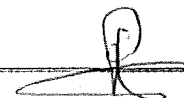
- perceel eigendom van met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel te gevestigd te met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel gevestigd te en met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel gevestigd te verworven bij akte dd. 24.01.2008 voor de geheelheid in volle eigendom door verleden door notaris te verlenen van een recht van erfpacht aan bij akte dd. 11.05.2012 verleden door notaris te en notaris te . De ondergrond wordt verkocht aan bij akte dd. 29.05.2012 verleden door notaris te en notaris te . Verlenen van een recht van opstal aan bij akte dd. 09.08.2012 verleden door notaris te ;

meer bepaald het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het parkeren van voertuigen, en het opslaan van materialen.

Te in de periode van 14.03.2016 tot en met 12.01.2017 (st. 1, 2, 42 en 56)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

|

B.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, een inbreuk te hebben gepleegd op de plannen van aanleg en verordeningen, tot standgekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die nog van kracht waren omdat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet, of een dergelijke inbreuk te hebben voortgezet of in standgehouden, op welke wijze ook, zonder dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht;

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als

- perceel eigendom van met ondernemingsnummer
 en maatschappelijke zetel gevestigd te en
 met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel
 gevestigd te en met
 ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel gevestigd te
 verworven bij akte dd. 24.01.2008 verleden door notaris te
 voor de geheelheid in volle eigendom door verlenen van een
 recht van erfpacht aan bij akte 30.04.2009 verleden door notaris te
 en notaris te . De ondergrond wordt verkocht aan
 bij akte dd. 18.05.2009 verleden door notaris te en notaris
 te . Verlenen van een recht van opstal aan
 bij akte dd. 15.10.2009 verleden door notaris te ;

- perceel eigendom van met ondernemingsnummer
 en maatschappelijke zetel gevestigd te en
 , met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel
 gevestigd te verworven bij akte dd.
 24.01.2008 voor de geheelheid in volle eigendom door verleden door
 notaris te . Verlenen van een recht van erfpacht aan
 bij akte dd. 30.04.2009, verleden door notaris te en notaris
 te De ondergrond wordt verkocht aan met
 ondernemingsnummer bij akte dd. 18.05.2009 bij akte verleden door
 notaris te en notaris te ;

- perceel eigendom van met ondernemingsnummer en
 maatschappelijke zetel te gevestigd te
 met ondernemingsnummer en
 maatschappelijke zetel gevestigd te en
 met ondernemingsnummer en maatschappelijke zetel gevestigd te
 verworven bij akte dd. 24.01.2008 voor de geheelheid in volle
 eigendom door verleden door notaris te verlenen van
 een recht van erfpacht aan bij akte dd. 11.05.2012 verleden door notaris
 te en notaris te

De ondergrond wordt verkocht aan _____ bij akte dd. 29.05.2012 verleden door
notaris _____ te _____ en notaris _____ te _____ Verlenen van een recht van opstal
aan _____ bij akte dd. 09.08.2012 verleden door notaris
te _____ ;

meer bepaald In strijd met het BPA de volledige bufferzone en de groenvoorzieningen, opgenomen in de stedenbouwkundige vergunningen 2012/155, niet te hebben vrijgemaakt en aangelegd.

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 14.03.2016 tot 12.01.2017 (st. 1, 2, 21-27, 42, 54-55 en 56)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 januari 2019.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De feiten waren strafbaar op het moment dat ze werden gepleegd op basis van artikel 6.1.1 van de VCRO en zijn thans nog steeds strafbaar met identieke straffen op basis van artikel 6.2.1 van de VCRO.

Op het verzoek van beklaagden tot uitstel van de zaak kan niet worden ingegaan. Het Openbaar Ministerie heeft haar standpunt mondeling toegelicht ter zitting. Beklaagden hebben ook al genoeg tijd gekregen (sinds de eerste vaststellingen van 14 maart 2016) om de toestand te regulariseren.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op de terreinen te _____ werd in het verleden al een inbreuk vastgesteld. Nadien werd de volledige bufferzone leeggemaakt en aangelegd als groenzone. Het PV werd op 04.07.2013 zonder gevolg geklasseerd wegens regularisatie van de toestand. Het gebouw is gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd _____ Volgens de voorschriften van het BPA moet de bufferstrook als groenzone worden aangelegd.

Op 14 maart 2016 stelt de gemachtigde ambtenaar van de Stad _____ het volgende vast.

- De groene bufferzone wordt opnieuw gebruikt voor de opslag van allerlei materialen.
- De strook van 5 m langs de waterloop die vrijgehouden dient te worden voor onderhoud, is niet gerealiseerd.
- De bufferzone is niet beplant zoals opgelegd in de vergunning. De aanleg en het onderhoud van de groenbuffer dient zo te gebeuren dat deze een visuele functie vervult.
- De groenzone aan de linkerkant van het bedrijf is niet uitgevoerd zoals vergund.
- Aan de voorkant van de groenzone worden auto's geparkeerd op het gras.
- De laatste groenzone is niet uitgevoerd: hier staan twee containers voor afval.

Eerste beklagde verklaart in verhoor het volgende.

- De bufferzone is thans volledig ontruimd.
- Ze kampen met een nijpend plaatsgebrek, zowel voor bedrijfsmaterialen als voor parking voor klanten.

Op 15 juni 2016 wordt vastgesteld dat:

- de bufferzone achteraan wel werd ontruimd, maar niet werd beplant. Er is enkel gras;
- de linkerzijkant wordt gebruikt als parking en opslag voor materiaal.

Eerste beklagde verklaart in verhoor het volgende.

- De bufferzone achteraan is volledig ontruimd en ingezaaid. Dit is aanvaardbaar voor de stad.
- De groenzones aan de linkerkant zullen gerespecteerd en ontruimd worden.
- Voor de containers aan de brandweerdoorgang achteraan heeft hij geen oplossing.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn (oud, thans 6.2.4 van de VCRO), onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor inbreuken op de VCRO.

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.
- Wat betreft de natuurlijke persoon moet er worden onderzocht of de natuurlijke persoon wel enige invloed kon aanwenden om de overtredingen van de wet te beletten of te voorkomen. Er moet ook aan de natuurlijke persoon een individuele fout kunnen worden aangewreven.

Van enige decumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan slechts sprake zijn indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- de rechtspersoon moet strafrechtelijk verantwoordelijk zijn voor het misdrijf uitsluitend wegens het optreden van de geïdentificeerde natuurlijke persoon;
- de natuurlijke persoon mag het misdrijf niet wetens en willens hebben gepleegd;
- de rechtspersoon moet een zwaardere fout hebben begaan dan de natuurlijke persoon;

Het Hof van Cassatie stelde al dat artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het geding zijn wegens eenzelfde misdrijf, een strafuitsluitingsgrond invoert voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond kan gelden voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor degene die willens en wetens heeft gehandeld (lees en vergelijk : Cass. 08 november 2006, T. Strafr., 2007, 261).

In de aan het arrest van 8 november 2006 voorafgaande conclusie van advocaat-generaal wordt duidelijk gesteld dat om vast te stellen of de natuurlijke persoon "de fout wetens en willens heeft begaan" de rechter moet letten op diens concrete geestesgesteldheid op het ogenblik waarop hij de handeling die zijn verantwoordelijkheid in het gedrang brengt stelde, en niet op de wettelijke kwalificatie van het feit. Hierdoor wordt de functie van een natuurlijk persoon, die van hem een goed ingelicht persoon maakt of iemand die dit zou moeten zijn en die hem een verplichting tot handelen geeft, een doorslaggevend criterium. "Wetens" slaat dan op het bewust of met kennis van zaken handelen terwijl "willens" wijst op de afwezigheid van een rechtvaardigingsgrond. De vaststelling dat een natuurlijke persoon bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens, zij het in belang van de rechtspersoon het hem ten laste gelegde feit heeft gepleegd, volstaat om hem te veroordelen.

Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat in opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, mag de rechter het bestaan van dit opzet afleiden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt (Cass. (2e k.) AR P.14.1273.N, 3 mei 2016 en Cass. 10 oktober 2017 (P.16.0639.N)).

* * *

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van tweede beklagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat de beide beklagde, zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A en B en deze feiten dienen hen dan ook te worden toegerekend.

Beklaagden dienden een bufferzone en een voortuinstrook correct aan te leggen en te gebruiken conform het BPA en de verleende vergunningen. De incriminatieperiode werd correct bepaald door het Openbaar Ministerie: door de hoge raad voor het handhavingsbeleid werd een luchtfoto geraadpleegd van 12.01.2017 waaruit blijkt dat de bufferzone nog steeds wordt gebruikt als opslagruimte en dat nog steeds voertuigen worden geparkeerd in de groenzone waar dit niet vergund is. Containers in een groenstrook / voortuinstrook zijn strijdig met de bestemming. Het systematisch toelaten van parkeren in de voortuinstrook is vergunningsplichtig, ook al zou het BPA dit toestaan.

Beklaagden lezen de dagvaarding verkeerd als zou tenlastelegging A betrekking hebben op de opslag van afgedankte voertuigen en/of afval. Het gaat om het parkeren van voertuigen en de opslag van materiaal.

Tenlastelegging B gaat dan weer over het feit dat beklaagden hebben gehandeld in strijd met het BPA door de bufferzone en de groenvoorzieningen niet vrij te maken en aan te leggen maar te gebruiken voor de opslag van containers en het parkeren van auto's (zie foto 7, 10, 11 en 12 stuk 20: de hele groenzone wordt gebruikt voor het parkeren van voertuigen terwijl de vergunde parking niet wordt gebruikt (zie foto 1).

Uit de elementen van het dossier blijkt dat de verschillende zones niet werden uitgevoerd zoals vergund en niet voldoen aan de voorschriften van het BPA, wat beklaagden ook hierover in hun conclusies ook mogen beweren (zie de uitgebreide vaststellingen van de gemachtigde ambtenaar d.d. 16 maart 2016 die gelden tot bewijs van het tegendeel en de verschillende foto's gevoegd aan het strafdossier).

De feiten werden wetens en willens gepleegd door tweede beklagde: het materiële feit staat vast en kan hem worden toegerekend. Een grond van hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid wordt niet aangevoerd noch enigszins aannemelijk gemaakt. Van enige decumul kan bijgevolg geen sprake zijn.

3.3. Straftoemeting

De feiten A en B in hoofde van eerste en tweede beklagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagden hebben het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij de vrijwaring van natuur, landschap en leefmilieu. Hun handelwijze vormt een aantasting van de open ruimte en het landschap.

Eerste beklagde heeft een blanco strafregister. Tweede beklagde werd één maal veroordeeld voor verkeersinbreuken.

Op de vraag tot opschorting van beklaagden wordt niet ingegaan, gelet op:

- de ernst van de feiten. De ten laste van beklagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn;

- het gebrek aan regularisatie;
- het feit dat aan beklaagden thans enkel een geldboete wordt opgelegd en hun sociale reclassering bijgevolg geenszins in het gedrang komt.

Het past om beklaagden een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de volgende motieven.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het winstbejag dat wordt nagestreefd.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.
- Tenslotte vervalsten de beklaagden de eerlijke concurrentie met exploitanten die wel inspanningen doen om de wet na te leven.

Voor eerste beklagde komt een geldboete van 200 euro de rechtbank gepast voor. Hiervan kan de helft met uitstel worden opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar. Voor tweede beklagde komt een geldboete van 500 euro de rechtbank gepast voor. Hiervan kan de helft met uitstel worden opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Beoordeling herstellvordering

Door de stad _____ werd een herstellvordering ingediend. Deze verkreeg het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. Het bestuur vordert het volgende herstel:

- Het bestuur vordert het uitvoeren van aanpassingswerken, nl. de volledige bufferzone vrijmaken en alle groene zones aanleggen volgens de voorwaarden van de verleende vergunning _____ ;
- Binnen een termijn van zes maanden;
- Met machtiging van het bestuur om ambtshalve in herstel te voorzien;

- Onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering binnen de gestelde termijn.

Beklaagden voeren aan dat mogelijk de bufferzone in de toekomst niet meer nodig is. Er ligt echter geen bewijs voor van een vaststaande toekomstige ruimtelijke ordening, zodat de rechtbank met dit gegeven geen rekening kan houden.

De vordering van het bestuur is niet onwettig, is genomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. Het herstel dient te worden bevolen conform de ingediende herstellvordering. Er wordt aan beklagden, een hersteltermijn toegestaan van 9 maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis. Deze termijn is geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385*bis* Ger.Wb. Het bestuur wordt gemachtigd om ambtshalve in herstel te voorzien. Er wordt een dwangsom voorzien van 125 euro per dag vertraging per beklagde in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSPRAAK

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

1. _____

De rechtbank VERKLAART eerste beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 70 decimen (x 8) of **4.000,00 euro**;

De rechtbank verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.**

Wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

2. _____

De rechtbank VERKLAART tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT tweede beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD EURO**, verhoogd met 70 decimen (x 8) of **1.600,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;

De rechtbank verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.**

Wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt tweede beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- legt tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt eerste en tweede beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **325,53 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Herstelvordering

BEVEELT t.a.v. eerste en tweede beklaagde hoofdelijk het uitvoeren van aanpassingswerken, nl. de volledige bufferzone vrijmaken en alle groene zones aanleggen volgens de voorwaarden van de verleende vergunning op het perceel te kadastraal gekend als en binnen een termijn van 9 maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 125 per dag vertraging t.a.v. eerste beklaagde en 125 euro per dag vertraging t.a.v. tweede beklaagde.

ZEGT dat beklaagden overeenkomstig artikel 6.3.6. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren, onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte dienen brengen.

MACHTIGT voor het geval dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de Stad om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de veroordeelde.

ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 9 maanden enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTTIEN MAART TWEDUIZEND NEGENTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
W. Dammans, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

~~voor eensluidend afschrift afgeleverd~~
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **19 MAART 2019**
De Griffier-Hoofd van dienst,
AFG.

